

סגן הנשיא מגיע לביקור

8

עדות מקומת

6

ברשת

יוחאי סביון

4

מזור המייסדים

הרב יעקב אוהב ציון
רב היישוב כרמל

על הפרשה - בשלח

תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם

כשברא האלוהים את העולם והטביעו על אלו הטבעים, שם בטבעים ההם - שיתחדש מהנפלאות בעת חידושם. נראה שאור החיים סבור אחרת, ומעורר שאלה קשה: מדוע הים מסרב למשה בעוד שליחדי סגולה הים נקרע בכל כוחו כדוגמת, רבי פנחס בן יאיר שהלך לפדות שבויים ופגע בנהר גינאי, אמר לו גינאי חלוק לי מימך ואעבורך, אמר לו גינאי אתה הולך לעשות רצון קונך ואני הולך לעשות רצון קוני, אתה ספק עושה ספק אי אתה עושה, אני ודאי עושה, אמר לו רבי פנחס, אם אין אתה חולק גוזרני עליך שלא יעברוך בך מים לעולם ומיד ניפתח הנהר.

ישב הים לפנות בקר לאיתנו, אור החיים הקדוש אומר כי זהו התנאי הראשון שהתנה הקב"ה עם הים, "אמר רבי יוחנן: תנאי התנה הקב"ה עם הים שיהא נקרע לפני ישראל 'וישוב הים לאיתנו' - לתנאי שהתנה עמו". כשהגיעה השעה שהים יפרע את חובו, התריס כנגד משה ואמר לו "אין אני נקרע מפניך, שאני נבראתי ביום שלישי ואתה נבראת ביום שישי, עד שנטה ה' ימינו לימין משה" (שמות רבא כא, ו). לדעת הרמב"ם במורה נבוכים, נס קריעת ים סוף היה קבוע מראש במעשה בראשית ובעת הצורך ניפתח לפני עם ישראל: "כי

שנה עברה מאז העקירה של היישוב עמונה על תושביו בחורף תשע"ז. מפוני עמונה עדיין גרים במדרשה שבעפרה ולמרות האישור הממשלתי ליישוב עמיחי, בית הקבע הוא עדיין חלום רחוק. הסיפור הזה לא חדש, קרוב ל-13 שנה לאחר הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון ישנן משפחות רבות שמחכות לבתי הקבע שלהן. השבוע בישעמדה - על הלב שלא שוכח ועל ההמתנה לבתי הקבע.

המשך בעמוד הבא >

תחילת השבת	כניסה	יציאה	תחילת השבת	כניסה	יציאה
ירושלים	16:28	17:47	חברון	16:44	17:45
תל אביב	16:48	17:49	שכם	16:45	17:47
חיפה	16:37	17:47	באר שבע	16:41	17:50

< המשך בעמוד 3

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון
ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ

ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

הארץ
10.1.17
"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית?..."

50 מעיינות שנה 50
50 חגיגים יובל לשחרור ארץ ישראל

המתנה, אישרה הממשלה את קידום התב"ע של היישוב. אלא שהסיפור לא נגמר כאן. למרות שהתב"ע קודמה, עדיין מערימים קשיים משפטיים בעניין הקצאת הקרקע למפונים ועדיין לא יודעים מתי הם יוכלו לבנות את ביתם. בגלל ביורוקרטיה של המדינה הדבר מתעכב. כל זה בנוסף לזמן שלוקח לבנות את הבתים בפועל. למעשה, כיום עדיין התושבים עדיין לא יכולים להיכנס לבתי הקבע ולהמשיך את חייהם כבשגרה.

היישוב עמחי, מקום יישובם החדש של מפוני עמונה, אשר גם הוא באוקטובר האחרון. התמונות של הדחפורים אשר מכשירים את דרכי היישוב הקדימו את זמנן. עמחי תקוע בגלל שתי עתירות לבג"ץ שהגישו ארגוני שמאל על מנת לפגוע שוב בתושבי עמונה. עתירות אלו יכולות לרדת מהפרק לו רק היו אותם ארגוני שמאל דוגמים לזכויות הפרט של המתיישבים. אבל נראה כי המשפחות שנתקעו במדרשה לא מעניינות אותן.

שנה חלפה ממראות ההרס מעמונה ובעפרה, ותמונות אלו עלולות לחזור בנתיב האבות בגוש עציון. האחריות על עתיד התושבים נמצאת בידיה של ממשלת ישראל שנדרשת להסיר חסמים, לאשר תכניות ולקדם תקציבי פיתוח לאזור.

אנו יחד עם כל תושבי מדינת ישראל מחזקים את ידי תושבי עמונה וקוראים לכל חברינו בממשלה - די להריסות, זה הזמן לבנות. בכל הכח.

שנה אחרי, ומפוני עמונה לבד. הם עדיין נמצאים במדרשה בעפרה, בחדרים קטנים אשר לא יכולים להכיל משפחה שלמה באופן יום-יומי עם המרחב שמשפחה צריכה. הפרטיות אשר כל אדם צריך כמעט ואינה קיימת במקום כה קטן, והמרקם המשפחתי הדק עלול לעתים להישבר כאשר אין לכל בן משפחה את המקום שלו.

לנו מועד מתיישבי גוש קטיף עולה כי כ-200 מתוך 1,700 משפחות תושבי גוש קטיף שגורשו לפני קרוב ל-13 שנה מבתיהם שבחוף עזה, עדיין אינם גרים בבתי קבע. תושבי מגרון, אשר נעקרו מבתיהם בספטמבר 2012, גם מחכים לבית הקבע. אמנם החלטה להקים במגרון עשרות דירות קבע התקבלה כבר לפני חמש שנים, אך רק באוקטובר האחרון, אחרי למעלה מחמש שנים של

כל מי שעובר על כביש 60 באזור היישוב עפרה ומביט מבעד לחלון על הר הטרשים שנמצא מזרחית לו, מרגיש את החוסר. את הגבעה שפעם ניצב בה בגאון היישוב עמונה, היו יכולים העוברים והשבים לזהות על פי מגדלי המים הגדולים והלבנים שנראים מהכביש. היום, שנה אחרי העקירה והגירוש הכואבים, העין מתקשה להתרגל לנוף החדש, והלב לא שוכח את מה שהיה שם. מבט חטוף לעבר הגבעה הרמה מזכיר כל פעם מחדש את מה שהיה שם לפני שנה ואת מה שעוד עתיד להיבנות שם בעזרת ה'.

לפני שנה היו אלה ימים של כאב. ימים של עקירת יישוב בארץ ישראל ושל קריעת לבבות. אי אפשר לשכוח את הקור שהיה באותם ימים, קור של סוף חודש טבת קפוא במיוחד שחדר מתחת לכל שכבות הבגדים והקפיא את הלבבות. חום הביחוד של עם ישראל עם כאבם של המגורשים והחיבוק שניתן להם באותם ימים הצליח לחמם אותם מעט.

שנה אחרי, ומפוני עמונה לבד. הם עדיין נמצאים במדרשה בעפרה, בחדרים קטנים אשר לא יכולים להכיל משפחה שלמה באופן יום-יומי עם המרחב שמשפחה צריכה. הפרטיות אשר כל אדם צריך כמעט ואינה קיימת במקום כה קטן, והמרקם המשפחתי הדק עלול לעתים להישבר כאשר אין לכל בן משפחה את המקום שלו.

מצב שכזה אינו חדש כשמדובר בעקירות של יישובים בהתיישבות. מהנתונים שנמסרו

כל אחד חושב על עצמו שהוא רב על חברו בהכרח שתהיה מחלוקת ביניהם, וכל אחד יבוא לסתור דברי חברו ולא ילמדו תורה לשמה. לכן, תלמידי חכמים שרואים עצמם תמיד כתלמידים ואפילו שהם חכמים גדולים, הרי הם מרבים שלום בעולם, שלא תמצא מחלוקת ביניהם, וממילא יהיו לומדים תורה לשמה אשר על ידה יתרבה השפע בעולם וייבנה בטובה וברכה. מכח תורתם, תלמידי חכמים יכולים לשנות את הטבע, להביא נועם ה' לאהבת התורה ולבניית בית מקדשינו במהרה אמן.

ויבוא מכח התורה יוכל לשלוט על הבריאה כמו רבי פנחס בן יאיר. זכינו בדורנו לשיבת ציון ובניינה, ארץ ישראל הולכת ונבנית וישנו ריבוי של ישיבות, ישיבות הסדר, מכינות, כוללים, אולפנות תורה וחסד בכל אתר ואתר. "אמר רבי אלעזר: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר 'וכל בניך לימודי ה', אל תקרי בניך אלא בוניך". כותב הבן איש חי בשם בנו שתלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שכל זמן שיש ענווה אצל החכמים, כאשר כל אחד רואה את עצמו כתלמיד לגבי חברו, לא יהיה קטגוריה ומחלוקת ביניהם אלא שלום. מה שאין כן, אם

האם כוחו של ר' פנחס גדול יותר משל משה רבינו? תשובת הרב: "אכן תנאי זה הוא בכלל התנאים שהתנה ה' על כל מעשה בראשית להיות כפופים לתורה ועמליה ולעשות כל אשר יגזרו עליהם וממשלתם עליהם כממשלת הבורא ברוך הוא. לדעת אור החיים, הניסים הללו הם חידוש שנקבע באותו זמן והנס תלוי בלימוד התורה של לומדיה והם מכח תורתם יכולים לשנות את הטבע ולא בבחינת תנאי שהיה כבר במעשה בראשית. משה ביציאת מצרים עדיין לא קיבל את התורה, ולכן לא יכול היה לשלוט על הים ולכן הים סירב לבקשתו, אך כל צדיק שיבוא לאחר מתן תורה

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

בית צמוד קרקע חד משפחתי

יש שחר אמנה

עשרות זוגות צעירים כבר רכשו
שלב א' שלב ב' נפתח

כרמי שילה

- 🌿 בית חד משפחתי על כחצי דונם
- 🌿 צמודי קרקע חד משפחתיים אחרונים ביהודה ושומרון
- 🌿 קהילה חמה עם כל השירותים הדרושים
- 🌿 יישוב דתי לאומי בצמיחה

מודל מ-12/17 | כולל אגרת מבני ציבור

החל מ-

1,153,000 ₪

כרמי שילה

הראל: 052-5665993

50 ד' | 15 ד' | 30 ד' | 55 ד'
 ירושלים | ארמול | שילה | כביש 6
 מרכז מידע | 1-800-260-240
 אמנה | www.amana.co.il

באדיבות: יוחאי סביון

שמעה בראשיתה, כאשר כולה הייתה מכוסה בקראונים בלבד

// מראיין: ישי אלמקיים

היישוב שמעה איננו יישוב רגיל בנופי דרום הר חברון. הוא אינו דתי, אך גם לא חילוני בצורה מובהקת, אינו צעיר במיוחד (היישוב יחגוג השנה 30 שנה להקמתו) אך גם לא הוותיק שביישובי הר חברון. האוכלוסייה ביישוב מגוונת מאוד, ומורכבת מחילונים, דתיים-לאומיים, חב"דניקים וברסלבים. בשנות קיומו הרבות נקבצו אליו כל גווי העדות מכל הגילאים, ובנוסף הוא קלט אליו לפני כשנתיים 20 צעירים, כחלק מכפר הסטודנטים של עמותת 'קדמה'.

אחד ממקימי היישוב הוא יוחאי סביון, מי שהיה במשך שנים מנהל מחלקת הנוער במועצה האזורית הר חברון, וכעת הוא מנהל מחלקת משאבי אנוש במועצה. הוא סיפר לנו על תחילתו המופלאה של היישוב שמעה.

הייתה לנו את הזכות להקים את שמעה בשנת 1988, אך לסיפור זה קדם סיפור אחר. באותן שנים, היה נהוג שאחד מוותיקי היישוב האחרון שהוקם עוזר להקים את היישוב שבא אחריו. מי שבא לעזרתנו היה גדעון אנגל מהיישוב עומרם. הוא עזר וממש הלך איתנו יד ביד בכל הצעדים הראשונים של הקמת היישוב. יום אחד הגיע גדעון ואמר שיש גוף שנקרא 'אמנה' והוא מתכנן להקים יישוב, אשר אמור להיקרא 'נטע' על שם חיילת שנהרגה ורצו להוקיר את זכרה. "בוא נלך נעשה שם סיור באזור ונראה", אמר.

אהבה ממבט ראשון

אני ואיריס, מי שלימים תהיה אשתי, עוד לא היינו נשואים והיא אף הייתה עדיין בצבא. נסענו ממיתר, והכבישים אז לא היו בדיוק כבישים, כשלמעשה עשינו טיול ג'יפים רק בלי ג'יפים. אני זוכר שהגענו לשמעה, ירדתי מהאוטו

שמה. אחרי ששטחו את סיבותיהם נאלצתי להסכים וכך היה עלינו לחפש גם שם חדש ליישוב שאוטונו עומד לקום.

פניתי ל'אמנה' ששלחו אותי לוועדת השמות הממלכתית, שם ישבו אורי אריאל וזמביש, נציגי יישובים וחברי כנסת. כדי למנוע מריבות בין חברי הוועדה לגבי בחירת השם החלט להיעזר בשיטה מקצועית ביותר: ראשי הוועדה פתחו ספר תנ"ך, ושם בשמואל ב' מסופר על "שמעה אחי דוד" והחליטו לקרוא ליישוב ככה. כשניסו להתנגד כי השם נשמע קצת דתי מדי ופחות מדי לטעמנו הציעו לנו את השם 'יהונדב'. הבנו שזאת החלופה והעדפנו להישאר עם השם המקורי. הודענו לחברי הגרעין על השם החדש ליישוב ואז החלטנו למצוא סלוגן שימשוך אליו אנשים בגלל השם ולא למרות. הסיסמא שנהגתה ושנשארה איתנו מאז ועד היום: שמעה - ישוב עם מקוץ ביופי של נוף. למרות הסיסמא היפה עדיין היה קושי רב להביא אנשים. הכביש עוד לא היה סלול, המים הגיעו במכליות והחשמל לא היה רציף.

ירח דבש עם ג'ריקים

יום האזרוח מיהר לבוא. הגיע שר השיכון דאז, דוד לוי ועוד אנשים מכובדים רבים. היו מצעדים והחלפת דגלים כשהמקום לבש ממש בגדי חג. הצבא קיבל תאריך לעזיבה במקביל לתאריך כניסה שאנחנו קיבלנו, אך מה התברר? שבתקנון כתוב שאך ורק זוגות נשואים יכולים לעלות ליישוב ואיריס ואני עוד לא היינו נשואים. האכזבה הקלה התחלפה חיש מהר בחיוך שבישר על כך שזאת סיבה מעולה כדי להתחתן. האזרוח היה ביולי 1988, ואנחנו עמדנו מתחת לחופה כבר בספטמבר. תוך חודשיים ארגנו תזונה בזק. כך מצאנו את עצמנו, חתן וכלה טריים, שלושה ימים אחרי החתונה בשמעה. עושים

וזאת ממש הייתה אהבה ממבט ראשון. כל הגבעות היו ירוקות מצמחייה והמחזה שנגלה לעיני היה פשוט שקט ויפה. במקום היה אז כוח נח"ל קטן שאבטח מפעל בטריות צבאיות, שיועדו למכשירי הקשר הישנים. אחרי שיחה קצרה עם החיילים עזבנו את המקום. בדרך למכוניות אמרתי לאיריס 'גם נגור וגם נתחתן פה!' - היא צחקה.

המסורת המשפחתית

היו רגעים שהרגשתי שזו ממש חובתי לשימור המסורת המשפחתית. הורי היו ממקימי קיבוץ חצרים וסבי וסבתי היו ממקימי זיכרון יעקב. אחרי שהחלטנו שהולכים על זה, היינו צריכים להביא עוד אנשים שיצטרפו לחלום שלנו. בהתחלה ניסינו לנסות לשכנע ולהפיץ קודם כל דרך מכרים בשיטת 'חבר מביא חבר', בסופו של דבר עברנו ממש מדלת לדלת בכל באר שבע ואפילו לערד הגענו. חילקנו פלאיירים ברחוב וניסינו לשכנע אנשים לבוא ולהתרשם מרעיונות שעוד לא התממשו. אחרי תקופה של מסעות שכנוע רבים הצלחנו לגייס 22 משפחות. בכל יום שלישי התקיימו ונערכו ישיבות בבית של אחד החברים. בישיבות האלו הקמנו מזכירות וגזרות, ועדת תרבות ואירועים, ועדות מפעלים ויישוב. בישיבות היו גם דיונים סוערים: האם להקצות שטחים לחקלאות או שכלל לא? מה יהיה אופי הפעוטון? האם לקלוט גם משפחות דתיות? איך יגיעו האנשים העובדים לבאר שבע? האם יש צורך בקניית רכב משותף לכל היישוב?

לכל יישוב יש שם... שנתנה לו ועדת השמות

בשלב מסוים גורמים 'אמנה' רמזו לנו שעומדים לבצע 'איזרוח' למקום ואז התחלנו להתכונן. הייתה לי הזכות להיות מזכיר היישוב (בהתנדבות) בזמן התכנונים וההקמה, לכן הייתי הכתובת להוריה של נטע שביקשו ממני לשנות את שם היישוב כדי שלא ייקרא על

הקראונים הראשונים של היישוב מורדים על הקרקע

המסוק שהביא בולדוזר

יום אחד שמענו רעש חזק שהלך והתקרב. הסתכלנו לשמים וראינו מסוק צה"לי מתחיל בנחיתה סמוך ליישוב. מהמסוק ירד לא אחר מאריאל שרון שביקש לראות את תכניות הבנייה של היישוב. הוא עיין בהם והבין שהם מתוכננות בכיוון מסוים. הוא אמר "מה פתאום? צריך לבנות לצד השני. תשנו את התכניות". וכך, תוך 48 שעות, היו ליישוב תכניות חדשות בדיוק כמו ששרון רצה.

מקדיש את כל חייו לחבר בין דתיים וחילונים

היה לנו קשר הדוק עם הרב דן מרצבך ז"ל. הוא ממש הקדיש את כל כוחותיו לחיבור בין דתיים וחילונים והיה מגיע לכאן פעם בשבוע מעתניאל כדי להעביר שיעור. משהו בפשטות שלו, בהסתכלות שלו פנימה, לתוך נפש האדם ולא על החיצוניות משך אותנו. כיום בית הכנסת ביישוב נקרא על שמו.

כבש ליום העצמאות

היינו בשכנות נהדרת עם כל הפלאחים הערבים סביבנו וירדנו אליהם לשתות תה וקפה בשעות הצהריים. כשאחד מילדיהם הוכש על ידי נחש הם היו מגיעים אלינו ואנחנו היינו עוזרים להם בפינוי לסורוקה. היה בחור בשם עבאד שתפקידו היה להיות נהג מיכלית המים. הוא היה מגיע לעיתים תכופות ליישוב והיה איתנו בקשר קרוב. ממש לאחרונה הייתה כאן חתונה ביישוב והוא הזמין וכמובן הגיע. הקשרים איתו היו כל כך טובים שאותו עבאד הביא לנו כבש לרגל יום העצמאות וטען: "בעיניים שלי ראיתי אותו נשחט בבאר שבע".

שלוש ארבע ולעבודה

התחלנו לחשוב על תעסוקה. ולא ראינו איך זה קורה ומה לעשות. היינו צריכים מטפלות לגן ולפעוטון ולא היה מאיפה להביא. מי שהיה אז ראש המועצה, רון שכנר, ורכז הבינו והפיתוח, צביקי בר חי (לימים ראש מועצה בעצמו) נתנו כתף וממש הפכו אותנו להיות הבייבי שלהם. הם לא ויתרו עד שנמצא פתרון להכל.

מקלחות עם גריקנים שהובאו במיוחד לזוג הטרי. היינו שם לבדנו, יחד עם עוד שלושה חיילי נח"ל במשך שלושה שבועות. לקראת חג סוכות עלו שש משפחות נוספות ליישוב ואנחנו קיבלנו את בית חלומותינו - קרוואן של 24 מ"ר. ריהטנו אותו במיטב הריהוט שהוא מסוגל היה להכיל. אחרי כמה זמן הוצאנו את מכונת הכביסה מהקרוואן, כי ברגע שהפעלנו את המכונה כל הקרוואן רעד וכוסות וצלחות נפלו מהארונות ונשברו. במקביל הבנו שכדאי להרחיב עוד את משפחת שמעה, כי די קשה לנהל מקום ולחיות רק עם שבע משפחות. אז התחלנו שוב במבצעי גיוס של אנשים ומשפחות. הבנו שיהיה לנו קשה מאוד לשכנע אנשים להגיע למקום בלי מים, חשמל ודרך סלולה, אבל מהצד השני ידענו שיש לנו המון דברים לתת - אהבה וחום, קהילתיות ואפילו מערך הסעות עד לעבודה ומטפלת שמגיעה מוקדם כדי לתת להורים לצאת לעבודה בזמן. ובאמת, הרבה דברים קרו במשותף. החל מארוחות של כל היישוב (7 משפחות) ועד חדר למכונות כביסה, שנהרס כשהילדים החליטו לבדוק מה קורה כשמכבסים צעצועים, חול ושאר מרעין בישין.

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

עליחי הציפור שלום
מבית מקור ראשון

**הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים**

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

יוחאי סבין בעת עריכת הראיון

עדות מקומית

השיב לה שלא, זה צילום מפלשתי, דעתה נחה. סך הכל הגיוני.

בתמונה הבאה דיר עיזים, לצד מגדלי דירות בבנייה. כ-3000 בדואים חיים כיום במה שמכונה 'פזורה' - כפר שאינו מוכר או התיישבות לא מוסדרת". איזו בחירת מילים נהדרת. למה לא לכתוב פשוט - "מאחז לא חוקי"? והטקסט ממשיך: "רוב תושביהם חיים עדיין ללא תשתיות כבישים, חשמל ומים, וללא שירותים בסיסיים של בריאות וחינוך... מאבקים הארוך של הבדואים נמשך". גם שם אלו החיים עצמם, שם זה לא הצגה.

חשבתי על הימים ההם של הפינוי, חשבתי על המאבק שקדם להם, חשבתי על השנה האחרונה של תושבי עמונה במדרשה בעפרה, מחוסרי בית ופרטיות, חשבתי שאין לי מושג איך בכלל ממשיכים הלאה ומאיפה הכוח לא להתייאש. חשבתי על היישוב החדש שבדרך ובעיקר חשבתי עד כמה רחוקה תל אביב מעמונה.

אולי השמים הכחולים ואולי הקרבה לים הם שגרמו לי להגיע לתערוכה בהתרגשות גדולה. חשבתי שאקבל הסברים מלומדים על הסיבות האומנותיות אשר בניין נבחרו התמונות, ובעיקר חשבתי שאזכה לראות עדות מקומית. זו הייתה בעיקר עדות מקוממת שגרמה לי לתהות על כל שאר התמונות שהוצגו שם, כמה רחוקה העדות המקומית שהייתי שותפה לה מזו שראיתי שם בתערוכה.

ידי האוצרת. שני פרצופים של "מתנחלים" מציצים מעבר לקיר בית הכנסת, מבטי האימה והפחד שאני ראיתי על פניהם תורגמו על ידי המדריכה למבטי בוז וגיוחך ליציניים במשחק תופסת במחזה אבסורד. נשמתי עמוק והקשבתי להסבר, מנסה לא להרגיש מושפלת ומבוזה בעצמי אל מול הפיכת מאבק כל כך כואב ועיקש לסוג של הצגה קומית.

רגע לפני שעברנו לתמונות הבאות עצרתי לקרוא מקרוב את דבר האוצרת. שם בפסקה האחרונה נגמרת סופית. האוצרת לוקחת אותנו לפינוי אחר שהתרחש שבועיים לפני פינוי עמונה, פינוי שגם בו נהרסו מבנים לא חוקיים, פינוי שהתרחש באום אל חירן שבנגב, פינוי שהיה סגור לתקשורת, פינוי שלא היה הצגה, פינוי שהוא החיים באמת.

משם עברנו לסדרת צילומים שלושה בהסברים על חשוד שנעצר על ידי כוחות הביטחון. "תראו איפה אוזקים אותו", אמרה המדריכה, "בחדר השינה, שימו לב לחדירה לאינטימיות, תראו את אשתו, תראו את הבית שחדרו אליו". הייתי צריכה להזכיר לעצמי שלא מדובר כאן בחסיד אומות העולם אלא במבוקש, ולתהות כמה אמפתיה אפשר לגלות כלפי מחבל בטרנסג'נדר אל מול חוסר האמפתיה, הזלזול והלגלוג רגע לפני ביחס לעשרות משפחות שפונו מבתיהן.

המדריכה המשיכה אבל אני כבר לא הייתי שם, נעצרתי ליד תמונה של נערים בעמונה שהבעירו מדורה. להבות האש גרמו לתלמידה שעמדה לידי לתהות אם מדובר בצילום מסוריה. כשבן כיתה

כמעט שנה לפינוי עמונה, ובתל אביב מציגה תערוכת צילומים בשם "עדות מקומית". מדובר בתערוכת צילומי עיתונות מהארץ והעולם שמוצגת במוזיאון ארץ ישראל. מידי שנה נבחרת גם תמונת השנה, שזוכה להתייחסות אישית של אוצרת התערוכה.

מכיוון שידענו שבתערוכה מוצגות תמונות שצולמו בפינוי עמונה, ומכיוון שהקור בעצמות ובלב עדיין לא עזב אותנו מאז, החלטנו - מחלקת תקשורת של המועצה האזורית מטה בנימין - ללכת לראות את התערוכה.

מתוך התערוכה "עדות מקומית", במוזיאון ארץ ישראל תל אביב.

השמש שלחה קרניים מלטפות כשצעדנו לנו למוזיאון, וכשהורדנו את המעילים כנראה שהורדנו גם כמה חומות של הגנה, כי שום דבר לא הגן עלינו כשחטפנו את הבוקס שעדיין כואב לנו בבטן.

תמונת השנה הוקמה בכניסה לתערוכה, כל כך גדולה שלרגע חשבתי שהנה אנחנו שוב שם, בעמונה, בקור הנורא, בשקט הזה לפני הסערה. כוחות הביטחון מוחץ לבית הכנסת בעמונה, מאחורינו יום קשה ובבית הכנסת נותרו אחרוני האנשים, רובם נערים רעבים ועייפים, חלקם מפוחדים חלקם מוטרפים, חלקם מובילים חלקם מובלים. הרגעים שתמונת השנה לא הראתה הם את אלו שיבואו אחר כך.

לצד התמונה מוצג דבר האוצרת - "מחזה אבסורד" היא מכנה את הפינוי של עשרות משפחות מבתיהן. "תמונת השנה של נועם מושקוביץ לקוחה ממחזה אבסורד... פריים בודד, מקפיא חזיון מגוחך. זהו משחק ה'תופסת', שאליו נגררה המדינה על-ידי מתנחלי עמונה. זוהי תמונת הסיום בהצגה הגדולה, שסופה ידוע מראש".

מחזה? הצגה? תופסת? תמונות של נועם שנבחרה היא תמונה מעולה, חדה, מעניינת, מספרת היטב את הסיפור כפי שנכתב על

מה יקרה

רביעי | 31 בינואר

הקרנת "בן גוריון אפילו" במיתרים / ט"ז בשבט 31 בינואר

מעמקי הארכיון נמצאו סלילי פילם 35 מ"מ ובהם ראיון מצולם בן שש שעות, שמעולם לא הוקרן, עם דוד בן גוריון. השנה בסרט היא 1968, חמש שנים לפני מותו וחמש שנים לאחר שהתפטר מראשות הממשלה. לאחר הקרנת הסרט מפגש עם הבמאי יריב מזור. בשעה 20:00, מחיר: 20 ₪. לפרטים והרשמה: www.hrhevron.co.il

אביתר בנאי באפרת / י"ג בשבט 29 בינואר

אביתר בנאי במפגש סולו בו ישתף את הקהל בתהליך היצירה הפרטי שלו בשילוב שירים. ביצירותיו כמו בחייו פוסע אביתר על המתח שבין המוסיקה להלכה, בין הבמה לתשובה ובין האדם לאלוקיו. תחילת המופע: 20:30, עלות: 50 ₪.

לפרטים והרשמה: www.efratmatnas.com

המרוץ ע"ש יונתן אדלר באלעזר / י"ז בשבט 2 בפברואר

בואו לרוץ ולהתחבר לארץ ישראל במרוץ שנערך השנה לתמיכה בתושבי נתיבי האבות. במרוץ שני מקצים: 2 ק"מ ו-5 ק"מ, והם מוזנקים בשעה 9:00. כל משתתף יקבל חולצה ולאחר המרוץ יתקיים מפגש עם תושבי נתיבי האבות. מחיר: 10 ₪.

לפרטים והרשמה: www.matnasetzion.com

שבעים מי יודע!?

מציאנ'ה קמ'ה בסצנת אלגאמ'ה

שילה הקדומה מזמינה אתכם לסדרת הרצאות מרתקות מפי משה חרמץ, על סיפורה של מלחמת העצמאות במלאת 70 שנה למדינת ישראל.

שילה הקדומה, בית קדם, 19:00

המערכה על הדרך לירושלים בתש"ח

רוחבו של כביש ת"א ירושלים בשנת 1948 היה 6 מטרים בלבד, ועדיין מיקד את תשומת הלב של בן גוריון והפיקוד העליון יותר מכל חזית אחרת בארץ. נבחן את יחסו של בן גוריון לירושלים בכלל ולכביש בפרט. נעמוד על מיתוסי הגבורה של לוחמי הפלמ"ח במערכה זו, שהצמיחה גם את אחד מגיבורי ישראל, זרובבל הורוביץ, חבר קיבוץ תל יוסף.

מסלול 1

"חזית רוחב של כביש"

יום שני, ד' באדר 19.2.18

מסלול 2

"מאור מדע וחכמה לישראל ולגויים"

יום שני ג' בניסן 19.3.18

מסלול 3

ירושלים בתש"ח

יום שני כ"ד בניסן 9.4.18

מסלול 4

קוממיות ונכבה

יום שני ח' באייר 23.4.18

מסלול 5

"מגש הכסף"

יום שני כ"ב אייר 7.5.18

אין פרשיה בתש"ח שנחקרה ונחקרת יותר מסיפור הלי"ה

האם אכן פגשו הלוחמים ברועה ערבי, חסו עליו ושילמו בחייהם? מה תרומתו של קצין משטרה בריטי לגילוי התעלומה? מדוע זכו אנשי הלי"ה להנצחה ששום מחלקה אחרת לא זכתה לה? ההרצאה תלווה בסרטי עדויות נדירים מאנשים שהיו שותפים לאירוע ברמת קרבה ראשונה.

קרב סן סימון, קרב שהפך לסמל וציון דרך במורשת צה"ל

עד עצם היום הזה חיילים וקצינים בקורסים פיקודיים פוקדים את מנזר סן סימון, שבו התרחש הקרב שהכריע את גורל ירושלים המערבית במלחמת העצמאות. בקרב זה השתתפו שני מפקדים זוטרים, שלימים היו רמטכ"לים. מה קרה בקרב זה, שהפך לנכס צאן ברזל במורשת צה"ל? נבחן את האירוע מנקודת מבט של החיילים הפשוטים ועל צמרת הפיקוד.

סיפורם של שני מנהיגים שעיצבו היסטוריה - האחד הוביל את עמו לקוממיות - דוד בן גוריון, והשני הוביל את עמו לנכבה - חאגי' אמין אל חוסיני

מחקרים חדשים מצביעים על אירועים שהתרחשו שנים לפני תש"ח ומאירים את מלחמת העצמאות באור חדש ומרתק. מדהים לראות עד כמה ביוגרפיות אישיות, קווי אופי ותפיסות עולם של מנהיגים מעצבים היסטוריה.

תש"ח בפרספקטיבה של מי שוקנה לו מעמד של המשורר הלאומי - נתן אלתרמן

במשך 24 שנים פרסם אלתרמן 693 שירים בעיתון דבר, במדור ה"טור השביעי". אין ספק שגדול שיריו בכלל, ובתש"ח בפרט, הוא "מגש הכסף" - יצירה ספרותית מונומנטלית שהפכה לנכס צאן ברזל. דרך מילות השיר נעמוד על יחסה של החברה הישראלית אל השכול ועל דרכי התמודדותה עם המלחמה הקיומית בארץ.

www.a-shiloh.co.il 02-5789111

לפרטים ולרשומה:

מה קורה?

כוספים לגוש ביום שני התקיים מסע כיסופים ביוזמת מרכז קטיף בו השתתפו למעלה מ-4,000 בני נוער מכל הארץ. בני הנוער הגיעו במהלך היום לסטודיו ותצפיות סביב רצועת עזה כדי ללמוד על ההתיישבות בגוש קטיף, על החקלאות ועל חיי הקהילה במקום. בסופו של המסע הגיעו בני הנוער ליישוב שלומית שם הופיעו **ישי ריבו וישי לפידות**. שיא הערב היה במעמד **הרב חיים דרוקמן** יו"ר מרכז בני עקיבא, שאמר לבני הנוער: "לאורך הגלות כולה היינו נושאים כיסופים לארץ ישראל והנה הגענו. עתה תורכם שאו כיסופים לגוש קטיף ולשם עוד נשוב". **מוכי בטר** מנהל מרכז קטיף: "השנה שמנו לעצמנו מטרה שכל אחד ואחת מבני הנוער ייקחו על עצמם לעשות מעשה קטן או גדול שיחבר אותם לסיפור גוש קטיף".

מתאגדים ביהודה השבוע התקיימה ישיבה משותפת שעניינה הקמת תאגיד משותף לכל הרשויות באזור יהודה. בפגישה נכחו ראשי רשויות מיהודה: ראש המועצה האזורית הר חברון **יוחאי דמרי**, ראש המועצה האזורית גוש עציון **שלמה נאמן**, ראש מועצה מקומית קרית ארבע **מלאכי לוינגר** וראש מועצת אפרת **עודד רביבי**, המנכ"לים של הרשויות וחלק מהגזברים. הרעיון העיקרי של ההתאגדות הוא לנצל את הגודל למען רווחת התושבים. בסיכום הישיבה, ארבעת ראשי הרשויות חתמו על מכתב פנייה לשר הפנים **אריה מכלוף דרעי** לאשר הבקשה.

אפרת **עודד רביבי**, וראשי הרשויות **אסף מינצר**, **דוד אלחייני**, **בני כשריאל** ו**יוסי דגן**. בנואמו, אמר יו"ר הכנסת כי הוא מעניק **לפנס** מתנה - מארז המכיל שני סוגי יין, מארז חלבה וטחינה המיוצרים באזור התעשייה מישור אדומים המעסיק יחד ערבים ויהודים. "הסל הזה מייצג אי של שלום שמשגשג למרות כל השקרים", אמר. בהגעתו של סגן הנשיא לכנסת חיכתה לשיירה האמריקאית מפגן תמיכה מטעם ארגון "ישראל שלי" בהובלת היו"ר **שרה העצני-כהן** וצעירי הבית היהודי בהובלת **יונתן דובוב**, אשר החזיקו שלטי תודה לנשיא **טראמפ** ולסגן הנשיא **פנס** בעקבות ההכרה בעיר הבירה ירושלים. **2**

למען נתיב האבות משפחות שכונת נתיב האבות ממשיכות במאבקן להסדרת השכונה כחוק. בימים אלו עלה באתר giveback קמפיין מימון המונים, להמשך המאבק המשפטי למען נתיב האבות יחד עם סרטון חדש שהופץ ברשת וממחיש את גודל האבסורד במצב המשפטי שנוצר. **3** כל זאת על רקע פסיקת בג"ץ לפינוי השכונה ומול קוצר ידה של הממשלה מלסייע לתושבים להישאר בבתיהם שנבנו על פי דין. המשפחות קוראות לציבור הרחב בבקשה לסייע להן בהמשך מימון המאבק המשפטי על בתיהם ודחיית ההרס הצפוי בעוד כחודש וחצי. לדברי התושבים, גיוס ההמונים נועד הן להמשך המאבק והן כהבעת מחאה כלפי ממשלת ישראל המפקירה עשרות משפחות שתורמו ועודן תורמות למדינת ישראל.

לארק דיבורים כ-150 משתתפים התכנסו בשבוע שעבר במועדון "הגולה" שבפתח תקווה לדיון בסוגיות שונות הנוגעות לחזון החלת הריבונות הישראלית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. בכנס, אותו ארגנה תנועת הריבונות מיסודה של "נשים ברוק" נשאו דברים ח"כ **בצלאל סמוטריץ'**, הכלכלן ד"ר **ערן בר טל**, יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני** והנחה **יוני קמפינסקי**. לנוכח השיח המדיני-פוליטי הצובר תאוצה סביב חזון הריבונות כמתווה מדיני אותו מקדם מחנה הימין, משך הכנס עניין רב. את האירוע פתחו **יהודית קצובר ונדיה מטר** שסיפרו על החזון אותו הן מקדמות, שנולד לאחר העקירה מגוש קטיף. **חננאל דורני**, דיבר על אבדן הדרך של השמאל, "השמאל נמצא באבדן דרך והיום התכניות שעל השולחן הן תכניות הימין, והמובילה שבהם היא תכנית הריבונות והחלטת מרכז הליכוד על החלת ריבונות. אלו אירועים מכוננים בדרך להחלת הריבונות על יהודה ושומרון". **1** במפגש נכחו אורחים רבים, ביניהם מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** וסמנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני**.

ביקור סגן-נשיאותי סגן נשיא ארה"ב **מייק פנס** ביקר השבוע בישראל שבמהלכם ביקר ביד ושם, נאם במליאת הכנסת, קיים שיחות עם ראשי המדינה ועוד. כשצלידו יושב יו"ר הכנסת **יואל יולי אדלשטיין**, נאם **פנס** נאום ציוני נלהב במליאת הכנסת בפני השרים, חברי הכנסת ואורחים רבים שהגיעו לשמוע את דבריו. בין המוזמנים לאירוע היו גם יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני**, ראש דסק חו"ל של מועצת יש"ע וראש המועצה המקומית

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, דנה כספי, עזרי טובי Boomerang, מרכז קטיף, יוחאי סביון, ישי אלמקייס
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
ביהודה שומרון וחבל עזה טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il